

Dari transcript:

موزیم ملی افغانستان - بخش دوم

عمر: متأسفانه فاجعه دیگری که بالای آثار تاریخی و فرهنگی افغانستان آمد در دوره طالب ها بود که طالب ها تصمیم به ای گرفتنند که او تعداد آثاری که شکل مجسمه ها ره داره و خلاف شریعت است باید ای شکستانده شوه. که متأسفانه حدود دو هزار پنجصد قلم، بیشتر ازی آثار توسط گروه طالب ها شکستانده شد، البته ای شکستاندن ازی به شکل بسیار بی رحمانه بود که پرابلم دیگه ی ره سر پرابلم های که ما داشتیم، افزود و تعداد بیشتر از دو هزار و پنجصد قلم آثار که شکل ذیروح یا زنده جانہ داشت، طالب ها شکستاندند و از بین بردند. و ای شکستاندن ازی ها، البته قسمی نبود که پارچه های، به دو سه پارچه، یک اثر به پارچه های متعددی تقسیم شد و شکستانده شده البته. ای فاجعه دیگه ای بود. خوشبختانه ما توانستیم باز هم با وجود همه دشواری ها و مشکلاتی که بود، ما تعداد زیاد آثاری که توسط گروه طالب ها شکستانده شده بود، ای ره جمع آوری کنیم، دوباره ای ره به مرمت و ترمیم بگیریم که خوشبختانه یک مقدار ازی ره که مربوط به اوضاع مختلف است از سنگ شیش است، ما اولویت در کار خود همی ره دادیم که پارچه های سنگ شیش باید مجزا شوه و هر اثر باید دوباره با همو مواد اولیش باید دوباره ترمیم شوه که خوشبختانه نتیجه خوبی هم گرفتیم و تعدادی از ای آثار تا حدودی مرمت و ترمیم شده. البته ما مشکلات تخنیکی بیشتری داریم، نداشتن وسایل تخنیکی در خود موزیم، مواد کیمیایی که ضرورت مبرم ما داریم بری ترمیم و وقایه ای آثار که تمامی آثار ما دمی دورانی بیست، بیست و پنج ساله در دپیوها محفوظ بوده یا قسما که به غارت برده شده، او آثار ما خو موجود نیست ولی آثار موجوده در موزیم، همش مریضی هایی داره. ولی برای وقایه و ترمیم ازی به مواد کیمایی و وسایل بسیار پیشرفته تخنیکی که در عرصه ترمیم استفاده میشه، متأسفانه ما نداریم، کمبوداتی داریم. که تا حدودی کشور های متعددی به ما کمک کرده ولی از نگاه خود داشتن مواد کیمیایی، که بری آثار لازم است، ما اوقدر غنی نیستیم، که کفایت ای آثاره کنه. در عرصه فوتوگرافی، کشور جاپان مثلا ماره کمک هایی کرده، در قسمت تهیه کمره ها، و خود ترین اعضا البته کمک های شده، و همچنان در عرصه موزیولوجی، و ما پلان دیگه ای ره که روی دست گرفتیم، به کمک نشنل جیوگرافی امریکا بود که ما خواستیم همی آثاری که متأسفانه اسناد ازی، اسناد سازی ازی که قبلا صورت گرفته بود، تماما حریق شده بود، خصوصا دفتر موزیولوجی که تمامی اسانات آثار ما در او اسنادش موجود بود، حریق شده بود. دیگه ما اسناد قبلی ره از دست داده بودیم، و بری اسناد سازی ما سیستم جدیدی ره که در جهان رایج است، اتنو خود انمیتوری آثار است که ما روی دست گرفتیم. البته ای به کمک نشنل جیوگرافی امریکا بود که، خوشبختانه توانستیم، از سی و یک سایته ما انوینتوری کنیم، تسجیل کنیم. کاردهای به دو لسان، انگلیسی و دری ایره طبع کنیم و کمپیوتر ایز بسازیم. و یک دیتابسی جور کنیم که ما تمامی اسناد ما د او قید باشه، و آثار به سیستم جدید انوینتوری شوه. که ای عمله کردیم.

البته ای کار تا حال دوام داره، ما کوشش می کنیم از ولایات هم ما آثار خوده انمیتوری کنیم و از مرکز هم. متأسفانه در مرکز ما به یک مشکلی بر خوردیم که سیستم تحویلدار ی هست در موزیم ملی. که آثار در جمع و قید تحویلدار میشه. اکثریت تحویلدار های ما فوت کردند، چون سن شان بسیار پیشرفته شده بود و یا جنگ ها، از کشور رفتند. متأسفانه در فقدان همی، نبودن تحویلدار ما

گرفتار هستیم. ای پروسه فعلا ستاپ است از انوینتوری ما. ولی ما کوشش کردیم که انوینتوری ولایاته شروع کنیم. تا باشه که ما یک احصاییه دقیقی از آثار داشته باشیم که قبل از جنگ ها چه تعدادی موجود بود و بعد از جنگ ها چه تعداد آثار باقی مانده، از کدام سایت ها. یک محاسبه دقیق در قسمت آثار موزیم ملی، ما بعد از ختم انوینتوری که شروع کردیم، امشاء الله بری شما خواد دادیم که چی مقدار آثار دیگه در موزیم موجود داریم. البته تعداد آثاریکه به دست آمده، مثلا از ارگان های امنیتی که دستگیر کردن، از حوزه های مختلف همی حالی، عملا قاچاق آثار صورت میگیره، ارگان های که به ما تسلیم کرده بیشتر از چهارده هزار قلم آثار به ما تحویل داده شده توسط ارگان های امنیتی و کشور های که البته آثار انتقال یافته به او کشورها، خوشبختانه وعده دادن که در صورتیکه موزیم ملی افغانستان آمادگی ازی ره داشته باشه که ای آثاره دوباره به کشور عزیز ما برگردانیده شوه، انشاء الله ای پروسه هم ادامه داره و خوشبختانه کشور سوئیس که یک موزیمی به نام موزیم در حال تبعید افغانستان اونجه موجود بود، بیشترین آثار ازو مربوط موزیم اتنوگرافی میشد، خوشبختانه طی همی سال به ما تحویل دادن، هنیتی رفت از جانب افغانستان، و او آثار دوباره به افغانستان انتقال یافته و کشور های متعددی وعده همکاری ره در ای زمینه دادن.

English translation:

Omar: Unfortunately the other misfortune that happened to historical and cultural pieces of Afghanistan was during the Taliban. The Taliban decided to break the works that look like statues and are against *Shari'eh* (religious law). Unfortunately, around 2500 pieces were broken by the Taliban. But this destruction was really cruel. This added another problem to all our problems, and more than two thousand five hundred pieces that portrayed living things,¹ the Taliban broke and destroyed. The way they broke them was not breaking it to two or three pieces, they divided one piece to various parts and broke it down. This was another misfortune. Fortunately, we still could... with all the problems and difficulties, we could gather most of the pieces broken down by Taliban and fix them again. Fortunately some of these works that belong to different time periods are made of (unclear) stone. We made it our priority to separate parts of the stone and then each piece could be fixed again with its primary elements. Luckily we had a good outcome, and some of these pieces are fixed and repaired to an extent. Of course, we have more technical problems. We lack of technical equipment in the museum -- chemical materials that we urgently need for repairing and preserving the pieces. All of our pieces have been in depots for 20, 25 years, or have been looted. Those pieces are not here, but the pieces that are in museum all have problems. But for preserving and repairing these, very developed technical tools and chemicals are used, which we unfortunately don't have, we lack. A few countries have helped us to an extent, but in the case of having chemicals that are necessary for the pieces, we are not rich enough to have sufficient amounts for all the work. In photography, Japan has helped us with providing cameras and training members. There has been some help also with the museum science (museum preservation

¹ They broke down everything that portrayed people and animals, because they believed making statues of people and animals is imitating work of God and shouldn't be allowed.

science) we received help. Another plan that we started was with help from American National Geographic...that we wanted for these pieces, that had unfortunately all the documents, all the documentation had been already, had burned. We had lost the former documents. For the documentation (of the pieces) we started using the new system which is now used around the world, which is the inventory of pieces themselves. We started that. The American National Geographic helped us with it, so that luckily we could do inventory of 31 sites and confirm them. We printed cards in two languages, English and Dari, and then computerized the system. We were able to make a database with all of our documents, and the pieces were catalogued according to the new inventory system. So we did this.

This work is still continuing. We are trying to do the inventory of our pieces of art both in the provinces and in the center (Kabul). Unfortunately in the center (Kabul), we had a problem that there is a cashier system in the National Museum. The cashiers had to sign for all the decisions regarding the pieces. Most of our cashiers had passed away because they were very old or they had left the country because of the war. Unfortunately because of the lack of this, lack of cashiers, we are stuck. (Because the system is not working, I imagine.) This process has stopped us from our overall inventory. But we tried to start the provinces' inventory, so that we can have a clear census of the pieces -- how many were there before war, and how many are left after war and also learn about the sites. After an exact count, which we will start after the inventory, we will give you the numbers for existing pieces in museum. For the pieces that have come to us, for example through security that has caught people in possession of them, from different areas where smuggling of historic pieces is now done, the security organizations have given back to us more than 1400 pieces. They have been returned mostly by security officials and countries that the pieces were smuggled into. Some of the countries have promised to return all the pieces belonging to Museum once the National Museum of Afghanistan is ready to receive them. God willing, this process is also going on, and luckily Switzerland had a museum called "Afghan Museum in Exile" and most of the pieces there belonged to the Ethnography Museum. Luckily they returned those pieces to us this year. A delegation went to them from Afghanistan. Those pieces were returned to Afghanistan and few other countries have promised help in this regard.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use everyday. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.